

Глава се май,
Тъмнѣй въ очи;
Душа страдай
И все мълчи.

Отиде той —
Покоятъ мой;
Въ сърдце — куршумъ,
Глава — безъ умъ.

За него все
Поглеждамъ азъ;
По него все
Излизамъ азъ.

Какъвъ напетъ!
Върви катъ царъ;
Усмивка — медъ,
Очитѣ — жаръ.

Говори ли —
Омая лѣй;
Цѣлува ли —
Вечъ полудѣй!

Отиде той —
Покоятъ мой;
Въ сърдце — куршумъ,
Глава — безъ умъ.

По него салъ
Копиѣй сърдце;
Да би осталъ,
Ахъ, въ тѣзъ ржцѣ!

И прѣгърни,
И цѣлуни!
Гори, гори,
И тѣй умри!

